

Dosarul nr. 2ra-343/19

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani) L. Ciubotaru
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu

ÎNCHEIERE

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Nicolae Daniliuc în interesele lui Alexandru Miron,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Alexandru Miron împotriva Republicii Moldova, reprezentată de Ministerul Justiției, cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea cauzei în termen rezonabil, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de avocatul Nicolae Daniliuc în interesele lui Alexandru Miron și s-a menținut hotărârea din 20 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 23 iunie 2018 avocatul Nicolae Daniliuc a înaintat în interesele lui Alexandru Miron cerere de chemare în judecată împotriva Republicii Moldova, reprezentată de Ministerul Justiției, prin care a solicitat: constatarea faptului încălcării dreptului lui Alexandru Miron la judecarea cauzei în termen rezonabil, încasarea sumei de 25 000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral și 6 000 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în temeiul Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, la 27 februarie 2018 reclamantul Miron Alexandru s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor suportate pentru restabilirea dreptului încălcat.

Conform prevederilor art. 4 alin. (4) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011, cererea de chemare în judecată se examinează de instanța de judecată sesizată în cel mult 3 luni de la depunerea sa.

A invocat că, reclamantul Miron Alexandru a depus cererea de chemare în judecată la 27 februarie 2018, iar instanța de judecată a examinat acțiunea doar la 22 iunie 2018, peste termenul limită legal, stabilit de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011.

Astfel, consideră că instanța de fond a încălcat în mod flagrant termenul legal de examinare a cererii de chemare în judecată și, prin urmare, reclamantului Alexandru Miron i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei.

A remarcat că prin tergiversarea intenționată a examinării cauzei, Republica Moldova a încălcat flagrant prevederile art. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, și anume, obligația generală a statului de a recunoaște oricărei persoane aflate sub jurisdicția sa, drepturile și libertățile definite de Convenție.

Prin hotărârea din 20 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Nicolae Daniliuc în interesele lui Alexandru Miron, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

În motivarea soluției prima instanță a reținut că cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Miron Alexandru la 27 februarie 2018 a fost imposibil de examinat în interiorul termenului de 3 luni prevăzut de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011, în legătură cu neprezentarea reclamantului sau reprezentantului acestuia în ședința de judecată din 25 mai 2018.

Instanța a menționat că nu constituie temei de admitere a acțiunii afirmațiile reprezentantului reclamantului că nu a cunoscut despre ședința de judecată din 25 mai 2018. Or, înaintând acțiunea, reclamantul și reprezentantul acestuia urmau să se intereseze despre derularea procesului de judecată, cunoscând că cererea este pe rol și astfel de categorii de cauze se examinează în termen restrâns pentru a nu fi necesară amânarea procesului.

La 17 august 2018, avocatul Nicolae Daniliuc în interesele lui Alexandru Miron a declarat apel împotriva hotărârii din 20 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Nicolae Daniliuc în interesele lui Alexandru Miron și s-a menținut hotărârea din 20 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

La 28 decembrie 2018, avocatul Nicolae Daniliuc în interesele lui Alexandru Miron a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 20 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

În motivarea recursului, fiind reiterate circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, recurentul a exprimat dezacordul cu soluția instanțelor de judecată ierarhic inferioare, invocând că instanța de apel a interpretat eronat și a aplicat greșit art. 4 alin. (4) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul menționează că recursul împotriva deciziei din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost declarat la 28 decembrie 2018, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs,

întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Nicolae Daniliuc în interesele lui Alexandru Miron, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Nicolae Daniliuc în interesele lui Alexandru Miron.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari